

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 2 de Febrer de 2020. N° 5

LA CANDELERA

Quaranta dies després de Nadal, els qui hem acollit Jesús nascut germà de tots, a Betlem, celebrem la seva presentació al Temple. El celebrem com a senyera aixecada enmig de les nacions per convocar homes i dones lliures de cara a la gran caminada que és la vida, i que ens porta cap a Déu. Aquell dia, fou com si ell sortís a trobar els qui esperaven l'hora de la llibertat.

Uns vells de tant esperar, Simeó i Anna, s'adonaren que l'infant que portava Maria era el qui havia de venir i se n'alegraren, tot acollint-lo. Jesús, llum que ve al nostre món, és avui acollit també per nosaltres. Com? No n'hi ha prou d'encendre una candela, cal quelcom més. Per a uns Jesús és llum i camí; per a altres el qui ha vingut a destorbar els nostres plans. Cal seguir avui partint el pa i compartint el vi amb tothom, perquè els homes i dones d'avui reconeixin que el Crist és la llum i l'esperança del món.

La Laudato si' ens diu que els països desenvolupats hem de «limitar de manera important el consum d'energia no renovable» i que «és necessari que les societats tecnològicament avançades estiguin disposades a afavorir comportaments caracteritzats per la sobrietat, disminuint el propi consum d'energia i millorant-ne les condicions d'ús».

Unes companyies que dominen i exerceixen de forma evident el seu poder polític i sobre els mitjans de comunicació; que impedeixen la transició energètica cap a un model renovable i distribuït; que fan tot el que poden per aturar el desenvolupament de les energies netes...

Unes companyies que han demostrat reiteradament que no tenen escrúpols davant la pobresa energètica. Unes multinacionals que han estat denunciades reiteradament pels greus abusos socials i mediambientals que cometten a Llatinoamèrica.

El poder d'aquest oligopoli energètic, que domina la xarxa de producció, distribució i comercialització, ha forçat que el preu de la llum en els últims anys hagi pujat més d'un 70%. En comparació amb la resta de països europeus, som els qui paguem l'electricitat més cara, i per contra, som els qui menys impostos paguem per l'electricitat que consumim. És a dir, que la major part del que paguem és benefici net per a les companyies.

En la Laudato si' s'insisteix que "l'emissió de CO2 i d'altres gasos altament contaminants sigui reduïda dràsticament, per exemple, reemplaçant la combustió de combustibles fòssils i desenvolupant fonts d'energia renovable." No és aquesta la política de l'oligopoli energètic.

Això ens recorda la responsabilitat social dels consumidors. «Comprar és sempre un acte moral, i no sols econòmic», diu Benet XVI. Per això, avui «el tema de la deterioració ambiental qüestiona els comportaments de cada un de nosaltres».

Si no volem contribuir amb els nostres diners al poder i els abusos d'aquestes empreses i a la continuïtat d'aquest oligopoli, avui tenim alternatives per comprar electricitat neta.

Actualment hi ha nombroses empreses més petites, sovint cooperatives, que comercialitzen només electricitat verda certificada, que inverteixen en projectes renovables, que es preocupen perquè reduïm el nostre consum elèctric, etc.

Així, doncs, la nostra conversió per lluitar contra el canvi climàtic ha d'anar molt més enllà de tancar llums quan sortim d'una habitació, de fer servir electrodomèstics de màxima eficiència energètica, de reduir l'aire condicionat, etc. Hem de disminuir el consum, estalviar energia i especialment procurar que els nostres diners no engreixin més l'oligopoli elèctric, sinó que promoguin un canvi de model energètic més respectuós amb la Creació. Hem de vèncer la mandra de fer gestions per canviar de companyia, la por del risc, de pensar que els canvis són inútils o d'aferrar-nos a ofertes enganyoses (i ecològicament brutes). I també plantejar-nos la instal·lació de panells solars a casa, a la comunitat de veïns o a l'església.

Hem de donar suport a les energies netes. És una qüestió de justícia ecològica, i els cristians hi hem d'aportar cadascú una mica de llum. La Llum que la festa de la Candelera ens recorda que ens ha estat donada per ajudar-nos a fer un món millor.

ECO PARROQUIES

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Lc 2, 22-40

Al parecer, Lucas siente necesidad de construir un segundo relato en el que el niño sea rescatado del anonimato para ser presentado públicamente. ¿Qué lugar más apropiado que el Templo de Jerusalén para que Jesús sea acogido solemnemente como el Mesías enviado por Dios a su pueblo?

Pero, de nuevo, el relato de Lucas va a ser desconcertante. Cuando los padres se acercan al Templo con el niño, no salen a su encuentro los sumos sacerdotes ni los demás dirigentes religiosos. Dentro de unos años, ellos serán quienes lo entregarán para ser crucificado. Jesús no encuentra acogida en esa religión segura de sí misma y olvidada del sufrimiento de los pobres.

Tampoco vienen a recibirlo los maestros de la Ley que predicán sus “tradiciones humanas” en los atrios de aquel Templo. Años más tarde, rechazarán a Jesús por curar enfermos rompiendo la ley del sábado. Jesús no encuentra acogida en doctrinas y tradiciones religiosas que no ayudan a vivir una vida más digna y más sana.

Quienes acogen a Jesús y lo reconocen como Enviado de Dios son dos ancianos de fe sencilla y corazón abierto que han vivido su larga vida esperando la salvación de Dios. Sus nombres parecen sugerir que son personajes simbólicos. El anciano se llama Simeón (“El Señor ha escuchado”), la anciana se llama Ana (“Regalo”). Ellos representan a tanta gente de fe sencilla que, en todos los pueblos de todas las épocas, viven con su confianza puesta en Dios.

Los dos pertenecen a los ambientes más sanos de Israel. Son conocidos como el “Grupo de los Pobres de Yahvé”. Son gentes que no tienen nada, solo su fe en Dios. No piensan en su fortuna ni en su bienestar. Solo esperan de Dios la “consolación” que necesita su pueblo, la “liberación” que llevan buscando generación tras generación, la “luz” que ilumine las tinieblas en que viven los pueblos de la tierra. Ahora sienten que sus esperanzas se cumplen en Jesús.

Esta fe sencilla que espera de Dios la salvación definitiva es la fe de la mayoría. Una fe poco cultivada, que se concreta casi siempre en oraciones torpes y distraídas, que se formula en expresiones poco ortodoxas, que se despierta sobre todo en momentos difíciles de apuro. Una fe que Dios no tiene ningún problema en entender y acoger.

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:1	19h.	Pastor Fosalta, Gabriel i Candelària.
DIUMENGE: 2	11h. 13h.	Lolita Grego.
DISSABTE: 8	19h.	Ignasi Costa Carrera (7è aniv.)
DIUMENGE: 9	11h. 13h.	difunts família Junquera-Ezquerria. Antonia Martínez Arjol

CONDOLENÇA

La donem als familiars de Na Manuela Alcalà Gómez. I desitgem que la difunta gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

AVUI DIUMENGE COL·LECTA EXTRA PER A LA PARRÒQUIA

DIUMENGE VINENT COL·LECTA EXTRA PER A MANS UNIDES CONTRA LA FAM

